

Κώστας Καρυωτάκης

1896 – 1928

Γεννήθηκε στην Τρίπολη στις 30 Οκτωβρίου 1896 και ήταν γιος του νομομηχανικού Γεωργίου Καρυωτάκη από τη Συκιά Κορινθίας και της Κατήγκως Σκάγιαννη από την Τρίπολη. Ήταν ο δευτερότοκος της οικογένειας. Είχε μία αδελφή ένα χρόνο μεγαλύτερή του, τη Νίτσα, και έναν αδελφό μικρότερο, το Θάνο, που γεννήθηκε το 1899 και σταδιοδρόμησε ως τραπεζικός υπάλληλος.

Λόγω της εργασίας τού πατέρα του, η οικογένειά του αναγκαζόταν να αλλάζει συχνά τόπο διαμονής. Έζησαν στη Λευκάδα, την Πάτρα, τη Λάρισα, την Καλαμάτα, το Αργοστόλι, την Αθήνα (1909-1911) και τα Χανιά, όπου

έμειναν ως το 1913. Από τα εφηβικά του χρόνια δημοσίευε ποιήματά του σε παιδικά περιοδικά, ενώ το όνομά του αναφέρεται και σε διαγωνισμό διηγήματος του περιοδικού «Διάπλαση των Παιδων». Σε ηλικία 17 ετών ερωτεύεται την χανιώτισσα Άννα Σκορδύλη, μια σχέση που θα τον σημαδέψει.

Το 1917 αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών με λίαν καλώς. Στην αρχή επιχείρησε να ασκήσει το επάγγελμα του δικηγόρου, ωστόσο η έλλειψη πελατείας τον ώθησε στην αναζήτηση θέσης δημοσίου υπαλλήλου. Διορίστηκε στη Νομαρχία Θεσσαλονίκης, ενώ μετά την οριστική απαλλαγή του από τον Ελληνικό Στρατό για λόγους υγείας, τοποθετήθηκε σε διάφορες δημόσιες υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων οι νομαρχίες Σύρου, Άρτας και Αθήνας. Απεχθανόταν τη δουλειά του και δεν ανεχόταν την κρατική γραφειοκρατία, εξού και οι πολλές μεταθέσεις του.

Η πρώτη ποιητική συλλογή του «Ο Πόνος των Ανθρώπων και των Πραγμάτων», δημοσιεύτηκε το Φεβρουάριο του 1919 και δεν έλαβε ιδιαίτερα θετικές κριτικές. Τον ίδιο χρόνο εξέδωσε το σατιρικό περιοδικό «Η Γάμπα», η κυκλοφορία του οποίου όμως απαγορεύτηκε έπειτα από έξι τεύχη κυκλοφορίας. Η δεύτερη συλλογή του, υπό τον τίτλο «Νηπενθή», εκδόθηκε το 1921.

Την ίδια περίοδο συνδέθηκε με την ποιήτρια Μαρία Πολυδούρη συνάδελφό του στη Νομαρχία Αττικής, παρόλο που δεν είχε ξεχάσει την πρώτη αγάπη, την Άννα Σκοδρύλη, η οποία στο μεταξύ είχε παντρευτεί. Η Πολυδούρη του προτείνει να παντρευτούν, παρότι γνώριζε ότι έπασχε από σύφιλη. Το 1924 ταξίδεψε στο εξωτερικό και επισκέφθηκε την Ιταλία και τη Γερμανία. Το Δεκέμβριο του 1927 εκδόθηκε η τελευταία ποιητική συλλογή του, με τίτλο «Ελεγεία και Σάτιρες».

Το Φεβρουαρίου του 1928 αποσπάστηκε στην Πάτρα και λίγο αργότερα στην Πρέβεζα. Η αλληλογραφία του με συγγενείς του την περίοδο αυτή αναδεικνύει την απόγνωση του Καρυωτάκη για την επαρχιακή ζωή και τη μικρότητα της τοπικής κοινωνίας. Στις 20 Ιουλίου πήγε στο Μονολίθι και αποπειράθηκε επί δέκα ώρες να αυτοκτονήσει, προσπαθώντας μάταια να πνιγεί. Την επόμενη μέρα, 21 Ιουλίου, αγόρασε ένα περιστροφο κι επισκέφτηκε ένα καφενείο της Πρέβεζας. Αφού πέρασε λίγες ώρες μόνος του καπνίζοντας, πήγε σε μια παρακείμενη παραλία, τον Άγιο Σπυρίδωνα και έθεσε τέλος στη ζωή του κάτω από έναν ευκάλυπτο.